

בעזה"ת

סדר נתינת כתובה כהלכתה

- א. הרב אומר להבעל לקום ולהרים את הסודר (ג' על ג') ולומר: **אתם עדי!!!**
- ב. ואח"כ אומר אני **(ויעקב בן יצחק)** מקבל עלי לקיים את כל מה שכתוב בכתובה שהתחייבתי לאשתי **(שרה בת אברהם)**.
- ג. הרב שואל את הבעל איפה אשתך?
- ד. הבעל מראה על אשתו.
- ה. הרב אומר "רציתי שיתקיים 'ואמר לנו הדא'".
- ו. הרב קורא את הכתובה.
- ז. העדים חותמים.
- ח. הרב אומר לבעל לקום ולקחת את הכתובה ולמסור אותה לאשה – **באופן הלכתי**.
- ט. הרב אומר לאשה להרים הכתובה ג' טפחים, ולקנות הכתובה.
- י. הרב אומר מזל טוב מזל טוב.

תוכן כתובה דאשתכח בה טעותא

אנו העדים החתומים למטה מעידין על מה שאירע לפנינו היום שהוא יום פלוני בשבוע, יום פלוני בחודש. שנה פלוני לבריאת העולם: איך שמו"ה פלוני בן פלוני אתא לפנינו ואמר לנו שהיה מרת פלונית בת פלוני כשהיתה בתולה נישאת לי לאשה בעיר פלוני כהלכות בנות ישראל הנשואין לבעליהם בחופה, קידושין, וכתובה, וכעת מצאו טעות בשטר הכתובה שקבלה ממנו ביום הנשואין שהי' ביום פלוני בשבוע, יום פלוני בחודש שנה פלוני לבריאת עולם, ואמרו חז"ל דאסור לבר ישראל לשהות עם אשתו בלי כתובה אפילו שעה אחת, וכעת אני רוצה לכתוב לה כתובה אחרת תחת כתובה הראשונה והנדן ותוספת.

וע"כ אנחנו העדים החתומים למטה קבלנו קנין מהבעל עכשיו, כי העדים הראשונים שבכתובה הראשונה אינן כאן, וכתבנו לה כתובה זו תחת כתובה הראשונה מיום הזה, ובלשון שהי' נכתב כתובה הראשונה שנמצא בה הטעות, איך שה"ה אמר לה לאשה זו מרת פלונית בת פלוני כשהיתה בתולה בזמן הקודם, הרי את מקודשת לי כדת משה וישראל, ואני מקבל לכבדך ולעבוד כדי ליתן לך מזונות וכל הצטרכותך באמונה כדרך ישראל. ועוד אתן לך שיעור מאתיים דינרין (\$200) בערך באמערקע אם תתאלמן או תתגרש), ומזונות, כסות, וכל הצטרכותך, ועונה. והסכימה הכלה ונעשית לי לאשה. (עד כאן דברי החתן, ועכשיו מעידים העדים עוד).

וכל מה שהכניסה האשה מבית אביה, כסף וזהב, כלים, תכשיטין, כלי הבית וכלי המטה, הכל קיבל עליי החתן לחשבון של מאה זקוקים (מין מטבע) כסף טהור. והוסיף החתן עוד מאה זקוקים כסף טהור נגד זה, סך הכל קיבל החתן שאם תתאלמן או תתגרש תקבל האשה מאתיים זקוקים כסף טהור שבין \$11,000 - \$10,000 ועוד \$200 עבור עיקר הכתובה.

וכן אמר החתן אחריות סך הזה (\$10,220-\$11,200) קבלתי עלי ועל יורשין שלי לפרוע (בעת גירושין או מיתה) מן היפה והטוב שבנכסי שיש לי תחת כל השמים בין נכסים שיש לי ובין מה שאני עתיד לקנות, בין קרקעות ובין מטלטלין אפילו בגד שאני לבוש בו כולן אחראין וערבאין עבור סכום הזה. בחיי ואחר חיי מן היום והלאה. (עד כאן דברי החתן)

ואחריות כל חשבון הנ"ל קיבל החתן עליו בכל חומר הכתובות ותוספת שנוהגין בו בנות ישראל, כתובות שנעשו כתקנת חז"ל. לא כוון החתן בתורת אסמכתא שמסתמא לא יבא לידי כך, ורק משום זה קיבל עליו. ואין שטר זה כשטר שכותבין הסופרין בלי ידיעת הבעל, אלא הכל ברצון טוב של הבעל. ואנו העדים דלמטה קבלנו קנין מהחתן שהקנה כל שיעבודים שבשטר זה להכלה שהיתה בתולה כשנישאת לו אז בזמן הקודם: א) לעבוד כדי לזון ולפרנס אשתו במזונות, כסות, וכל הצטרכותה ולכבדה, ולקיים מצות עונה. ב) כל הנכס ממש, קרקעות, ומטלטלין, ואפילו בגדים שלבוש בהן, את שיש ברשותו ואת שעתידי לקנות היפה ומעולה שבהם, אחראין וערבאין לפרוע מהם סך \$11,220 לאשתו אם תתגרש, ואם תתאלמן יקחו כ"ז מנכסי היורשין. והקנין נעשה בכלי הראוי להקנות בו דהיינו לא של המקנה, וגם שמותר בהנאה. והכל חזק וקיים

כך אומר פלוני בן פלוני עד

כך אומר פלוני בן פלוני עד

כל הכתובה בלשון המובן – ובסוף התוכן בקיצור

על החתן לקרותו לפני קבלת קניין, וכן העדים יקראוהו

קודם יש לרעת רכל הנוסח פירושו: שהעדים החתומים למטה מעירים על כל הנכתב למעלה רביום פלוני לחודש פלוני שנה פלונית לבריאת העולם אמר החתן להכלה וכו'. וע"כ צריכין העדים להיות שם ולשמוע איך שמסבירין להחתן כל הנכתב בכתובה והחתן מסכים לכל שהלא ע"ז מעידין. וצריכים להסביר לחתן כל הנכתב לפני קבלת קנין שידע מה מקנה.

הנוסח בלשון המובן

ביום פלוני בשבוע, כך וכך יום לחדש פלוני, שנה פלונית והיינו ה' אלפים ושבע מאות ועוד מזמן שנברא העולם כמו שמונין כאן הזמן פה בעיר פלונית. אנו החתומים למטה מעירים שהבחור (הוא החתן שלפנינו) פלוני בן פלוני אמר לבתולה זו פלונית בת פלוני הרי את מקורשת לי כרת משה וישראל (ואע"ג שלא אמר עדיין, כיון שמסכים לומר שמוכן זה עכשיו לומר ועומד לכך וקיבל קנין לקדש האשה ולקבל כל השיעבודים מבעל לגבי אשה, נחשב כאמר, ותיבת "אמר" מתפרש נעשה כאמר) ואני אעבור ואכבר ואתן מזונות (לאכול) ופרנסה (מלבושים ושאר צרכים) לך, כמשפט אנשים ישראלים העוברים, ומכברין, וזנין ומפרנסין נשותיהם באמונה הנקרא געטרדי (ובריווח ולא בצמצום).

ואתן לך מתנת הבתולים (מתנה המגיע לך בשביל שאת עדיין בתולה, ולא גרושה או אלמנה וכיוצא) שני מאות דינרין כסף הראוי לך מן התורה (דכתיב בקרא כסף ישקול כמהר הבתולות, ושם איירי בחמשים שקל כסף שהוא מאתים דינרין, וגם למ"ד שאינו מן התורה עכ"פ י"ל אסמכתא בקרא) והיינו שאם ח"ו תתגרש או תתאלמן תקבל כסף זה מנכסי (והוא בערך \$200 דאלאר באמריקע).

וגם אתן לך מזונות, וכסות, וכל הנצרך לך, ולקיים מצות עונה בזמנה (כפל עוה"פ ענין מזונות וכסות לקשר יחד שאר כסות ועונה כמו שהוא בקרא והני ארבעה דברים, כסף כתובה, מזונות, כסות, ועונה, הם מה"ת, לפיכך נקטן יחד בחדא מחתא) [עד כאן הוא לשון החתן מה שאמר וקיבל עליו].

[וממשיכין העדים להערך] והסכימה מרת (תואר לאשה כמו מו"ה או מר לאיש) פלונית הבתולה לכל מה שאמר הבחור, (כרלעיל) ונעשית לו לאשה (ג"כ מתפרש דנעשה כהסכימה כיון שבאתה להחתונה על דעת זו) ונרן זה שנוכיר להלן הכניסה האשה לבעלה מבית אביה והחתן מקבל עליו אחריות עליהם (אם תתאלמן או תתגרש יחזור לה) והן סך הכל מכל כלי ותכשיטי כסף וזהב, מלבושים, כלי הבית וכלי המטה כמו כרים וכסתות סך הכל מאה זקוקים (מין מטבע) כסף טהור (פי' כסף מלא, לא שוה כסף) והוסיף החתן מרעת עצמו עוד מאה זקוקים כסף טהור כנגד זה (שם ימות או תתגרש תקח סך זה מנכסים שלו) סך הכל קיבל עליו החתן ב' מאות זקוקים כסף טהור לשלם לה שאר מיתה או גידושין (ובחשבון דאלאר אמעריקע עולה \$10,000-\$11,000 ועוד \$200 עבור עיקר כתובה של תורה, משום סימן טוב שאין מזכירין בכתובה עדיין גירושין או מיתה ח"ו).

[וממשיכין העדים לספר:] כך אמר לנו חתן הזה (גם כאן הכוונה "כאילו אמר" כיון שכן תקנת שמעון בן שטח וכן נוהגין, כאילו אמר בן להדיא. וגם כיון שהחתן יודע תוכן הכתובה ומקנה) האחריות שטר עיקר הכתובה (ב' מאות דינרין). וגם הנרן (מאה זקוקים כסף טהור) והתוספת (עוד מאה זקוקים כסף טהור) קבלתי עלי ועל יורשי נכסי אחר מיתתי לפרוע מכל היפה והנחמד של רכוש וקנינים שיש לי תחת כל השמים, בין נכסים שכבר קניתי ובין מה שאני עתיד לקנות, בין קרקעות (הנקראין נכסים שיש עליהם אחריות) ובין מטלטלין (הנקראין נכסים שאין עליהם אחריות) כולן יהיו אחראין וערבאין (מלשון ערב) לגבות מהם עיקר הכתובה הנרן, והתוספת ממנו ואפילו מבגר שאני לבוש בו בעוד שאני חי (אם תתגרש) ולאחר חיי (אם תתאלמן) מהיום והלאה הכל משעובר (כאן סיום דברי החתן שהתחיל לעיל אצל "וכך אמר וכו'" וממשיכים העדים לספר).

ואחריות וחומר עיקר כתובה, נרן, ותוספת קיבל עליו החתן כחומר כל שטרי כתובות ותוספות (כולל גם הנרן דהכוונה הוספה על עיקר הכתובה) שנהוגין בבנות ישראל העשוין כתקנת חכמינו ז"ל, לא בתורת אסמכתא (פי' לא שכוון החתן בדעתו דבראי לא יבא לידי כך שיצטרך לפרוע הכתובה ובתוספת וע"כ הסכים לשעבד נכסיו) ודלא כטופסי רשטרי (פי' אין שטר זה כשטרות שכותבין בסופרים בלי ידיעת הבעלים שלא נעשה ברצון הבעל) ואנו העדים קבלנו קנין (ע"י קנין סודר) מן החתן שהקנה כל שיעבודים שבשטר זה להלכה, בכלי (ולא בפירות) שכשר (פי' ראוי לשימוש, לא איסור הנאה) לקנות בו (דוקא כליו של הקונה או שליחיו, ולא של הבעל). וכל הכתוב כאן הוא חזק וקיים.

באום (כך אומר ומעיד) פלוני בן פלוני עד

באום (כך אומר ומעיד) פלוני בן פלוני עד

תוכן הכתובה בקיצור

אנו עדים ההתומים בסוף הכתובה מעירין שיום פלוני בשבוע, יום פלוני בחודש, שנה פלונית אמר חתן זה לכלתו הרי את מקורשת לי כרת משה וישראל, ואני מקבל לכבודך לעבור כרי ליתן לך מזונות וכל הצטרפותך באמונה כדרך ישראל, ועוד אתן לך שיעור מאתים דינרין (\$200 בערך באמריקע, אם תתאלמן או תתגרש), ומזונות, כסות, וכל הצטרפותך, ועונה, והסכימה הכלה ונעשית לו לאשה. (עד כאן דברי החתן. ועכשיו מעידים העדים עוד). וכל מה שהכניסה האשה מבית אביה כסף וזהב, כלים, תכשיטין, כלי הבית וכלי המטה, הכל קיבל עליו החתן לחשבון של מאה זקוקים (מין מטבע) כסף טהור, והוסיף החתן עוד מאה זקוקים כסף טהור נגר זה סך הכל קיבל החתן שאם תתאלמן או תתגרש תקבל האשה מאתיים זקוקים כסף טהור שהן 11,000 – \$10,000 ועוד \$200 עבור עיקר הכתובה.

וכך אמר החתן אחריות סך הזה (\$11,200 – \$10,200) קבלתי עלי ועל יורשין שלי לפרוע (בעת גירושין או מיתה) מן היפה והטוב שבנכסי שיש לי תחת כל השמים בין נכסים שיש לי ובין מה שאני עתיד לקנות. בין קרקעות ובין מטלטלין, אפילו בגר שאני לבוש בו אחראין וערבאין עבור סכום הזה, בחיי ואחר חיי מן היום והלאה (עד כאן דברי החתן). ואחריות כל חשבון הנ"ל קיבל החתן עליו בכל חומר הכתובות ותוספת שנוהגין בו בנות ישראל, כתובות שנעשו כתקנת חז"ל, לא כיוון החתן בתורת אסמכתא שמסתמא לא יבא לירי כך, ורק משום זה קיבל עליו. ואין שטר זה כשטר שכותבין הסופרין בלי יריעת הבעל, שלא הכל ברצון טוב של הבעל. ואנו העדים דלמטה קבלנו קנין מהחתן שהקנה כל שיעבורים שבשטר זה להכלה והם: (א) לעבוד כדי לזון ולפרנס אשתו במזונות, כסות, וכל הצטרפותה, ולכבדה, ולקיים מצות עונה. (ב) כל הנכסים ממש, קרקעות, ומטלטלין, ואפילו בגדים שלבוש בהן, את שיש ברשותו ואת שעתיד לקנות היפה ומעולה שבהם, אחראין וערבאין לפרוע מהם סך \$11,200 לאשתו אם תתגרש. ואם תתאלמן יקחו כ"ז מנכסי היורשין. והקנין נעשה בכלי של הקונה הראוי לשימוש. והכל חזק וקיים.

כך אומר פלוני בן פלוני עד

כך אומר פלוני בן פלוני עד